

Hon slänger en förälskad blick på mannen vid hennes vänstra sida. Han kontrar lika förälskat tillbaka. De två umgås 24 timmar om dygnet och har så gjort de senaste åren. Många tror säkert att kärleken tar skada av att ständigt vara tillsammans, men inte Pernilla Wiberg. Tvärtom, har hon svårt att förstå de par som inte alltid vill vara tillsammans. Om man älskar någon vill man väl vara med den personen så mycket man kan, säger hon enkelt.

Hon är känd som tjejen som orädd kastar sig ut i backarna och målmedvetet skidar hem det ena guldet efter det andra. Liksom Carola har hon blivit Pernilla med hela svenska folket. Hon är uppvuxen en villa i Norrköping, tillsammans med föräldrarna Margareta och Per och sina två syskon, Annika och Andreas. Pernilla beskriver sin uppväxt som lugn och trygg. Den största uppståndelsen i barndomsåren var väl när en katt klättrade upp i trädet bredvid huset och födde ungar i ett skatbo. Det var i alla fall Pernillas första kontakt med fotografer och journalister. Intervjuerna sen dess har blivit många och Pernilla bjuder sannerligen på sig själv.

Sina första utförsskidor fick hon redan vid fyra års ålder och om sanningen ska fram är det Pernillas syster Annika som vi har att tacka för att Pernilla är där hon är i dag. Ja, delvis i alla fall.

– Annika var min stora förebild. Eftersom jag alltid skulle hänga med i det hon gjorde var det bara för mig att kasta mig utför branterna när hon började åka utför.

Att Pernillas mamma och pappa tyckte att hon var för liten för att åka störtlopp hindrade henne inte.

– Vi var uppe i fjällen och Annika skulle vara med i en Ski-Startävling. Jag fick inte vara med och blev sur. Då bestämde jag mig för att åka störtlopp bredvid pisten samtidigt som Annika skulle åka. När jag kom ned för backen i vild fart fick pappa syn på mig. Han trodde inte att jag skulle hinna stanna och högg tag i min arm för att få stopp på mig.

– Det gjorde jätteont och inte blev jag gladare av att pappa inte litade på att jag kunde stanna själv. Jag är ganska långsint så det tog tid innan pappa blev förlåten.

Kanske var det då hon bestämde sig för att bli bäst på någon idrott, tidigt i livet var det i alla fall.

– Jag var nog omkring sex-sju år när jag bestämde mig. Jag skulle bli bäst.

Pernilla gick ut skolan med högsta betyg och tog sig lätt in på skidgymnasiet i Malung. Trots att hon var så ung hade hon redan börjat samla på medaljerna och skidskolorna stod i kö för att få henne som elev. Skidskolan i Malung var den enda skola som inte hade hört av sig, men för Pernilla var valet enkelt. Storasyster Annika hade bara några år tidigare börjat skidgymnasiet i Malung och nu skulle de få chans att bo, studera och träna ihop.

– Det har jag aldrig ångrat, det blev tre härliga år.

Resten är nästan historia. Pernilla är känd som den framgångsrika tjejen med guldmedaljerna. Men också för alla motgångarna. Förutom alla lyckade åk, har vi till och från fått se Pernilla på kryckor. Hon har gjort 13 knäoperationer, något som väl kan få den mest härdade att undra hur hon klarar av att komma tillbaka gång efter gång. Men för Pernilla är svaret enkelt.

– Jag hade ju bestämt mig för att bli bäst. Jag är envis, jag ska nå mina mål.

Men det finns något annat bakom Pernillas svar. En livsfilosofi som hon gärna återkommer till och pratar om.

– Jag tror att allt som händer en har en mening. Mina skador har lärt mig väldigt mycket om mig själv. Det finns inget som inte har något gott med sig.

Pernilla står stadigt på jorden. Hon beskriver sig själv som envis, målmedveten och kanske ibland, en alltför ärlig tjej.

Catherina Ronsten // Pernilla Wiberg

– Jag föredrar att lösa konflikter med en gång, om man inte gör det skapar man istället en ångest som håller en tillbaka. För mig är det otroligt viktigt att leva och må bra. Att älska sig själv och att alltid följa sitt hjärta.

Vackra ord, från en klok tjej. Men hur gör man då för att alltid följa sitt hjärta?

– Ett bra tecken på att något är fel är om man får ont i magen, slår Pernilla fast och tillägger att livet hela tiden handlar om val och att göra prioriteringar.

Det var magen som sa ifrån för tre år sen när Pernilla tog fighten med Svenska Skidförbundet. Fighten som ledde till att hon började träna med det norska skidlandslaget istället för det svenska. Mannen i hennes fick henne att välja sida.

– Det var ett tufft beslut säger Pernilla.

Men hon var säker på sin sak. Pernilla ville ha med norska pojkvännen Bödvar Bjerke både på resorna och i träningen, men Svenska Skidlandslaget satte ned hela foten och sa nej. Ett principbeslut hindrade att någon sambo eller make tränade någon av tjejerna.

– Jag kunde inte bara stryka över och gå vidare, jag var tvungen att ta tag i det. Jag ville att Bödvar skulle träna mig, men det gick inte. Att lämna det svenska landslaget var ett oerhört svårt beslut, men jag kände att jag var tvungen att göra det jag trodde på.

Pernilla beskriver med värme hur hon och Bödvar blev mottagna av det norska skidlandslaget.

– Det var fantastiskt, vi blev mottagna med öppna armar och jag har lärt mig massor under de här åren.

Pernilla gillar när människor i hennes närhet har andra åsikter och tycker till.

– Tänk va trist det skulle vara om alla var eniga i allt. Även om konflikter kan vara jobbiga ser jag inte konflikter som något negativt, utan något som man utvecklas av.

Förhållandet med Bödvar har gått i vågor. De blev ett par för sex år sen och har hunnit med att göra slut ett antal gånger. Pernilla kallar det för att de har tagit ett par pauser i sitt förhållande.

– Jag kom från ett förhållande där jag blivit sårad och hade ställt upp höga krav på hur ett förhållande skulle vara. Och jag var inte villig att släppa på några av mina krav. När jag tittar på det nu, så ser jag att jag var otroligt bestämd på vad jag ville ha.

Men Pernilla tänkte om och nu fungerar det bra. Mycket bra.

– Bödvar och jag kommer bara varandra närmare och närmare. Jag är lyckligt lottad som har resurserna att se till att vi alltid kan vara tillsammans.

Bödvar jobbade som tränare åt det norska damlandslaget så Pernilla och han hade träffats en del i backarna genom åren innan de två blev tillsammans. Men från att ses i backarna till att bli ett par är ett stort steg. Enligt ryktet var det Bödvar som tog det första steget och helt sonika ringde upp Pernilla och bjöd ut henne, men det är inte riktigt hela sanningen. Pernilla skrattar gott åt minnet.

– Ja, det stämmer att han ringde och bjöd ut mig, men vi har två fysioterapeuter, en norska och en svenska att tacka för att Bödvar vågade ringa mig. Jag hade haft ett längre förhållande och när det tog slut så tipsade de Bödvar om att jag var ledig.

Medan vi sitter på terrassen och pratar kommer en väninna till Pernilla, Nina ut och ger Pernilla en stor kram. Ninas mage är stor, det är bara tre veckor kvar till den beräknade födseln.

– Ja, du skulle ha sett hur det var i går kväll. Vi trodde att Nina fick förvärrar och att barnet var på väg, säger Pernilla.

Själv vill Pernilla gärna ha barn, men när jag säger att jag läst att hon vill ha sisådär tre stycken, ruskar hon milt på huvudet och säger ödmjukt att man aldrig vet om man kan få barn.

– Jag vill gärna ha barn, men jag har inte så bråttom med det. Jag är ju bara 31 år. Det kan gott vänta ett par år. Sen får vi se hur många det blir.

Catherina Ronsten // Pernilla Wiberg

– Jag tror att det ger väldigt mycket att ha barn, men man får inte glömma bort att det också är ett oerhört stort och livslångt ansvarstagande.

Om jag får sia en aning tror jag först att det blir bröllop och sen barn. Pernilla sätter upp sina livsmål och ser till att nå dem. Bröllop med Bödvar står på listan, frågan är bara när.

Pernilla kör sin sista säsong i år, målet är såklart att vinna guld i OS i Salt Lake City. Hon bekymrar sig föga för vad som händer efteråt. Pengar har hon. Viljan, kraften och energin att lyckas med det hon tar sig för likaså.

– – Jag gör det jag känner för och det jag mår bra av. När jag har slutat tävla skulle jag vilja resa mer och slippa att tänka på träningen hela tiden. Och så skulle jag vilja gå på bio en hel dag tillsammans med Bödvar. Det är förresten något som Bödvar lovade mig redan de första månaderna vi var tillsammans, men som vi inte lyckats få tid till det än.

– Jag älskar att gå på bio. Tänk dig att gå från en film till en annan under en hel dag. Det ska jag göra någon gång.

Ja, man kan inte beskylla Pernilla för att ha så värst kostsamma drömmar inte. Hon och Bödvar bor sen några år tillsammans i Monaco. Miljonärernas och kändisarnas paradiset.

– För det mesta är det ok att vara kändis, men det kan också vara ganska tufft att hela tiden vara påpassad. När jag bodde i Sverige ringde en del hem till mig mitt i natten och ville prata. Då är det inte så värst kul.

– För mig blev flytten till Monaco en möjlighet att få mer privatliv. Det är ingen som bryr sig om vem jag är i Monaco.

En som definitivt bryr sig om Pernilla är Bödvar. Medan Pernilla och jag har suttit och pratat håller sig Bödvar i bakgrunden. Men jag lyckas få en minut ensam med den blonde norske vikingen och frågar honom vad han tycker är det bästa med Pernilla. Bödvar kontrar snabbt, pekar på mitt block och säger att så mycket papper så att det räcker till att skriva upp alla Pernillas goda sidor, det har jag inte. Och så ler han hjärtligt och slänger en förälskad blick på Pernilla som sitter en bit bort. Det är nästan så att jag hör bröllopsklockorna slå– Men först ska den alpina världens drottning satsa allt på att slå sina skidkollegor och ta sitt tredje OS-guld. Vi blir nog många svenskar som bänkar oss den dagen det blir dags för Pernilla att kasta sig utför backarna i Salt Lake City.

– Jag saknar Super G medaljen och det vore kul att få den till samlingen.

9.702 tecken

Namn: Pernilla Wiberg

Familj: Pojkvännen Bödvar Bjerke, mamma Margareta och pappa Per, syskonen Anderas och Annika

Ålder: 31 år

Längd: 161

Vikt: 67 kg

Bor: Lägenhet i Monaco

Meriter: Har vunnit 23 världscupsegrar och tagit medalj i samtliga VM och OS som hon ställt upp i.